

‘ગનપટ હુરતી નો કાવ્યસ્વાર’

ગાળો બોલવાનું મન થાય...

ગાળો બોલવાનું મન થાય એવા મીત્રો ક્યાં છે?
પાગલની જેમ અસંભ્રક વાતો કરવાનું મનથાય
-એવા મીત્રો ક્યાં છે?

હવે તો છે એટેચી સાથે ફરતા
ધંધાની વાતો કરતા
જમાનાના ખાધેલ-પીધેલ
દુર્ઘાનના દીધેલ, મીત્રો
નીરાંતે ન્યાય તોળનારા મીત્રો
જોખીજોખીને બોલનારા મીત્રો
બોલીને ફરી જનારા મીત્રો
તાળી-મીત્રો, થાળી-મીત્રો
સામાને શું લાગશે એવા વીચાર વીના
હલેસાં વીના હોડી હંકારવાનું મન થાય
-એવા મીત્રો ક્યાં છે?

આપણે બારાત કાઢીએ
ત્યારે સામેથી મૈયત લાવે
એવા વીધનસંતોષી મીત્રો !
મીત્રો શોધ્યા શોધાતા નથી
મૈત્રી એક ઘટના છે.
ભીતરની એક રટના છે.
પણ હવે તો મીત્રો પહુંચાના અને ધુંઘટના છે.
સુખમાં સાથે સુઅ
અને દુખમાં સાક્ષીભાવે જોયા ન કરે
પણ મનોમન રૂઅ
આપણી પળેપળને જીવે
-એવા મીત્રો ક્યાં છે?

હવે તો દંતકથા અને કહેવતોના
છરી, ચપ્પુ અને કરવતના મીત્રો...
સતા અને મહતાના
ખુશામત, ખટપટ અને ખતાના
શતરંજના પ્યાદાના અને પતાના
બગલ-બાજ અને દગલ-બાજ મીત્રો
-છીવટના મીત્રો ક્યાં છે?

◆સુરેશ દલાલ

ઉપરના કાવ્યનો રસાસ્વાર..

ગારો બોલવાનું ટો મને હો બૌ મન ઠાય, હાં કે! કોઈ ની મલે ટો છેવટે અરીસા હામ્મે જઈને બી
બે-ચાર ની ચોહાનું, ટાં હુણી મને ચેન ની મલે ! અમાવાસ્યારા ટો છાનેમાને મનમાં બોલે, પન હુરટમાં

લોકો ઓપનમાં એવી મન મનની જોખે કે હંભરનારો અહુમુઓ ઠઈ જાય, તો બી એનો છુટકો ની ઠાય. ગારો બોલવાનું મન ઠાય એવા મીટ્રો બી અમારે ટાં ગલીએ ગલીએ મલે, સાલા સુફરે બી ની. હાચું જોવો તો ગાર જ યાહ આવે! ગારોની બાબતમાં અમારા હુરતીઓ ગોડ-ગીફ્ટેડ, હાં કે! સુરેસભૈને એ ફેસીલીટી બોમ્બેમાં તો કાંઠી મલે? એટલે ઉં તો એમને કે'ટો છું કે ટમે અમારા હુરતમાં સેટલ ઠેઈ જાવ, પછી આ બાબટની કોઈ ફ્રીયાહ ની રેહે. અમારે ટાં એક વાર એવું બી ઠેયલું કે મારા એક ફેનને બૌ હરબ ચઈડો, એટલે મને હાવ ઉઘાડી ગાર બોઈલો, પછી...જવા ડો ની વાત ! નીમેશાલૈએ કે'યલું છ કે આસ્વાહમાં મુર કાવ્યને વરૂળી રે'જો, એટલે પાછો મુર વાટ ઉપર આવટો છું...

નીમેશાલૈ કેય કે આ કાવ્ય, કયાંય બી અસલી મીટ્ર છે નઠી- એની મીઠી રહયસ્પસ્રી ફ્રીયાહ લેઈને આવદું છો! મને ટો ગોટારો એ વાટનો કે અસલી મીટ્રને બી ગાર દેવાની? તો પછી...નકલી મીટ્રને હું હેંદું?? સુરેસભૈને ઉં ટો એ બી પુછવા માગટો છું કે ગારો બોલવાનું મન ઠાય એવા મીટ્રો ના બી મલે; પન ટમે કર્ઝ ગારો ડેવા માગો છ? આ કવીટામાં બે-ચાર સેમ્પલ મેઈલા હોય ટો અમે એને લાયક મીટ્રો હોઢવામાં મહૂ બી કરીએ ! નીમેશાલૈ કે'ય કે કાવ્યાસ્વાહમાં ટમે અસંબ વાટો ની કરટા; પન સુરેસભૈને એવી વાટો કરવા જ મીટ્રો જોઈટા છે, એનું કંઈ ની? સુરેસભૈ કરે ટે લીલા; ને ઉં કરું તે ગોટારા?

અમારા હુરતમાં બી એટેચી ને ટાઈ-સુટવારા, સેટ્સમેન જેવા મીટ્રો બૌ મલે. હેસ્ટી કરો ટો માલ બજાડી રેય, ને પછી હોઢ્યા ની જરૂર! કાગાડા તો બધે કારા; એટલે બોમ્બેમાં બી હુર્દોફન જેવા મીટ્રો અવેલેબલ ખરા. જોખી જોખીને બોલનારા મીટ્રો અમારે ટાં વફારે! જોખે ટારે તો ઉઘાડી જ જોખે ને બોયલા પછી ફરી બી જાય! ચલો, ટાં છુઢી તો હમજાયું; પન પછીની લીટીઓમાં ઉં ગોટારે ચઈડો!

હામાવારાને હું લાગહે, એ ટો વીચારવું જ પહે ની! મીટ્રટા એટલે કે ફેન્સસીપમાં હલેસાં વગરની હોડી કાંઠી ચાલે? હલેસાં વગર ટો હોડી કંટ્રોલમાં બી ની રેય; ને હામ્ઝે વમર આવે તો હું કરો? ઉં જો સ્ટીયરીંગ વીનાની કાર સુરેસભૈને આલું, તો એમાં એ મીટ્રતા ખાતર બેહે ખરા?

જો કે એ પછીની પંક્તીઓમાં ‘બારાટ’ અને ‘મૈયત’ નો ચોંકાવી મેલે એવો વીનીયોગ ઠેયલો છ. (આ ‘વીનીયોગ’ એટલે હું? એ પાછું મારે નીમેશાલૈને પુછવું પહુંચે!) કવીટામાં છેલ્લે સુરેશભૈએ છરી, ચઘુ, કરવટ, ખુસામટ, ખટપટ વગરેને મેલી અભીવ્યક્તીની ટીઝ્ક સભાનટા અને સર્જન પ્રટ્યેની સીલ્વગાટ સુઝ વહે અનીર્વચનીય કાવ્યપણાર્થને વચનબ કરતું ભાસા-સામ્ઝદ્ય ડાખવી, એમના આંટઃજગાટમાં રચાયા સુક્ષમ સંવેદનોના આદેખ રચીને વીલક્સન કલ્યનપ્રયુક્તીઓ હ્વારા સુરેખ વીચાર-પીંડ બાંઢી આલી, બ્યંજનાગભ કલ્યનોની ભાટીગર મુશ્કાઓ પ્રગારાવી, લયમાહૃર્યમય સગસ્કરી વહે એમની સબજાકૃત લયવીનિટાનું આંટઃસૌંદર્ય પ્રસરાવી, અપુર્વભાવછટાઓના બહુવીઢ પરીમાન રચી આયલાં છ! (આ છેલ્લું લામ્બુલચ્યક પન કલાટ્મક વાક્ય નીમેશાલૈએ મને કેયલું; એટલે એનો અર્થ મને ખબર નઠી, સોરી હોં !)

સુરેસભૈ હાવ નીરાસ ઠઈ જાય, એ પેલ્લાં ઉં એમને કે'વા માગું છ કે છેવટનો એક મીટ્ર તો હરેકને હોય જ, તે આપે પોટે જ, હાં કે!

‘સનેઈ-મહેશીલ’ -- વર્ષ: બે -- અંક: ૮૦ -- ડિસેમ્બર ૧૭, ૨૦૦૬
‘સનેઈ-મહેશીલ’ માટે ‘ઉત્તમજોહણી’ અને ‘વીજયા’ શૈન્ટ’માં : અક્ષરાંકન: uttamgajjar@hotmail.com

(પ્રતીકાય)

પ્રયોગપોર તંત્રીનું ગીત —નીમિશા ઠાકર—

તમે ઉત્તર ચાહો તો અમે દખ્ખણ જઈએ,
તમે વાટકી માગો તો અમે પડીયો દઈએ.
તમે ચાહો ગાંભીર્ય, અમે દઈ દઈએ સ્મીત,
તમે માગો અછાંદસ, અમે દઈ દઈએ ગીત.
અમે તંત્રી શ્રી ! વાચકને વશ ના થઈએ!
અમે તારા બગીચાની માલણ છઈએ???

ભલે સામયીક ચાલે કે થઈ જાતું બંધ,
પડ્યા ખાડે એ સાચું; પણ ના છઈએ અંધ !
તમે પુછો નહીં અમને અમે કેવા છઈએ,
(નથી કાલની ખબર ને લવાજમ લઈએ!)
અમે સાહીત્યીક કહવાં કરેલાં છઈએ!
(શ્રી. સુરેશ દલાલના કાચ્ય ‘શરણમુખમા’ પરથી)

(પ્રતીકાય) સુરતી પ્રેમીનું ગીત —નીમિશા ઠાકર—

રાટ-હીવસ ઉં બીજી ! ટમને કસું હુજે ની કેમ?
ટમે હેમની વાટો કરહો? અમે કરીહું પ્રેમ !
કસું અજુગટું-ખુલ્ટું જોટાં... પોલીસ પુછ્છે નામ,
પાંચ-પચી પકડાવો, છુંટાં ! નહીં નામ કે ઠામ !
પન્નેલાં ટો છીએ અમે બી, નવી અમારી game.
ટમે હેમની વાટો કરહો, અમે કરીહું પ્રેમ !
ટમે જ વાહર-હુમ્મસ જેવા ગુંચવાટા હીન-રાત,
અમે કરીહું ટેરીન, સીખાઉ ખા'ંટા છે પછાટ !
ટમે આંખઠી કરો ઈસારા, ઉં સીખવાહું એમ !
વેસ્ટ કરો ની ટાઈમ મારો, ચલો કરીહું પ્રેમ ?
(શ્રી. સુરેશ દલાલના કાચ્ય ‘તમે-અમે’ પરથી.)

—નીમિશા ઠાકર—

(પ્રતીકાય)

વકીલ સાથે જઘો

—નીમિશા ઠાકર—

તમે કહો તે સાચું કાયમ? તમે કહો તો હાય્યા?
ફાગણમાં શ્રાવજાનાં જળને prove કર્યું અજાધાર્યા?

તમને એમ હતું કે અમને

કેસ તણી ગુંચો સંગાથે ફી-માં સમજ લેશું!

તમને છે વીધાસ કે જજને ગોળ સદા ફેરવશું?

તમને યાદ છે પીનલકોડ!

અમને આળવન ઓવરલોડ!

થશે ફસલો કદી? અમે તો સાત જનમ છે ધાયા!

તમે કહો તે સાચું કાયમ? તમે કહો તો હાય્યા?

અમને એમ હતું કે Lawyer,

ખાઈ કસમ ગીતાની જે કેં તથ્ય હશે તે કહેશું!

જરા વીચારો, અમે જીવનભર અરીલ થઈને રહેશું?

તમારાં અવળાં અવળાં વેજા

અળસીયાં કદી ચહાવે ફેણ?

ધનને ભરવા બાથ, કોઈના ખાડે ભલા ઉતાર્યા?

તમે કહો તે સાચું કાયમ? તમે કહો તો હાય્યા?

(શ્રી. સુરેશ દલાલના કાચ્ય ‘તમે કહો તે-’ પરથી)

(કટાક્ષકાય)

સુરતનું પુર-૨૦૦૬

—નીમિશા ઠાકર—

આ નહીં જો પ્રેમને છલકાવહે, ટો કાં જહો?

ચાર વરહ પુર પાછું આવહે, ટો કાં જહો?

‘પુર કાયમ આવહે’/ આલીને જેરન્ટી પછી-

જો વીમાવારાયે પાછર આવહે, ટો કાં જહો?

પુરમાંયે જો કવી હોડી લઈને આવહે,

જીવા જોઈ, ગજલ હંભરાવહે, ટો કાં જહો?

પુરમાં ટો ઠીક, દેવામાંય હુઈબા છેવ ટમે !

લેણદારો લેઈ તરાપો આવહે, ટો કાં જહો?

પુરમાં હુભેલ સ્કુટર ખેંચાં હંજી જહો,

લીફ કોઈ પોઈરી જો માગહે, ટો કાં જહો?

પુર પાછર ડેક્ટરો બી રોગ લેઈને આવહે,

જી લેઈ, એ લેગમાં હપાવહે, ટો કાં જહો?

હુબહો, ટો ‘કેટલી છે વાર?’ કહીને શ્રીમતી,

બંગડીઓ હેલમાં લટકાવહે, ટો કાં જહો?

હા, ટમે કાયમ બચાવો જો બધી લેજીને,

એમના હસંંહ જો ફટકારહે, ટો કાં જહો?

પુરમાં કે પ્રેમમાં? કાં હુબવાનું ઝવહે?

પ્રેમીકા ઢાબે ચડી બોલાવહે, ટો કાં જહો?

—નીમિશા ઠાકર—

શ્રી. નીર્મિશા ઠાકર

પોતાની કલમે પોતાનું કાર્ટુન

સર્જક-પરીચય

શ્રી. નીર્મિશાબાઈ ઠાકર સુરતમાં ONGCમાં સુપ્રીનેન્ટ એન્જિનીયર છે. પોતે કાર્ટુનિસ્ટ, હાસ્યકાર, હાસ્યકવી છે. પચીસ જેટલાં હાસ્ય-પુસ્તકોના સર્જક છે. 'સંદેશ' ડેનીકની બુધવારીય પુરીમાં એમની કટાર 'શબ્દોનું શીખિસાન' રસપુર્વક વંચાય છે. બુધવારની રાહ જોવાય છે. ટીવી ઉપર પણ એમણે ઘણા પ્રોગ્રામો આપ્યા છે. શ્રેષ્ઠ હાસ્ય પુસ્તક માટે ગુજરાતી સાહીત્ય અકાદમીનો પુરસ્કાર, ગુજરાતી સાહીત્ય પરીષદનો 'જ્યોતીન્દ્ર દવે હાસ્ય પુરસ્કાર' તથા 'સંસ્કાર' પુરસ્કાર જેવા ઘણા પુરસ્કારો પણ એમને પ્રાપ્ત થયા છે. નીર્મિશા કવી-મુશાયરાની રોનક બની રહે છે. --
ઉત્તમગજજર (સુરત) અને બળવંત પટેલ (ગાંધીનગર)

સર્જક-સંપર્ક : nirmish1960@hotmail.com

માઝીએ નીર્મિશાનીમીતા કાર્ટુન : સુરેશ દલાલના ઉપમા વર્ષ નીમીતે.. સાદર...

'સન્દેશ-મહેસુલ' માટે 'ઉંઝેંઝી' અને 'વીજયા' ફીન્ટમાં : અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com